

СРПСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

Том III
Књига 2

Демократија – Ђуша

МАТИЦА СРПСКА
СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
ЗАВОД ЗА УЏБЕНИКЕ

НОВИ САД – БЕОГРАД 2021

драмских уметности (1982). Напоредо је апсолвирала на одсеку Опште књижевности са теоријом књижевности на Филолошком факултету у Београду. Завршила је постдипломске студије на СЕУ (Европски универзитетски центар) у Нансију (Француска) на одсеку Цивилизација (1984/85). Преводи са енглеског и француског (између осталих: Х. Пинтер, Е. Јонеско, Б. Расел, Т. Стопард итд.). Професионалну каријеру провела је у београдским позориштима (Атеље 212, Народно позориште, Позориште „Бошко Буха“), где је осим обављања управничких послова урадила велик број драматизација. Статус истакнутог уметника у Удружењу драмских уметника стекла је 2005. Написала је више драматизација и адаптација за позориште као и три сценарија за изведене ТВ серије (*Позоришни речник*; *Вуков видео дуквар*; *Кућа за машишање*). Кратким причама је заступљена у више антологија. Дrame Д. су тематски и жанровски разноврсне, а заједнички именик им је игриво, неконвенционално изналажење одговарајућих обликовних решења у предочавању драмске радње. Приче Д. су углавном врло кратке, сажете реминисценције на многа питања која живот доноси. Карактеришу их луцидна равнотежа ироније, ведрине, очаја, сарказма и наизглед необавезан, али мисаоно обавезујући увид у egzистенцију. У роману *Арзамас* (Бг 2016) тематизује у српској књижевности сразмерно ретко обрађиван однос кћери и дементне мајке, а то приказује смењивањем драмских, дијалогских и прозно-есејистичких пасажа. Основна прича је сва од фикционализоване свакодневице, од наизглед сасвим обичних разговора мајке, кћери и епизодних ликова, док су поетски фрагменти или интерполиране кратке приче одмакнуте од непосредне реалности, представљајући посебну врсту мисаоног контрапункта или коменатара на неразумљивост и тежину живота којим, упркос искупујућој снази беспоговорне љубави, господари Танатос. Награде: Награда „Тиба фестивала“ за најбољи драмски текст (*Змајовине и аналозе*, 2007); Златни беоцуг за трајни допринос култури; Годишња награда НП за представе *Хенри VI* и *Женски оркестар*; Нинова за роман *Арзамас*.

ДЕЛА: приче: *Црна зелен*, Бг 1995; *Махорка, мастило и муж*, Бг 1998; *Узимање времена*, Бг 2001; *Има ли кола?*, Бг 2006; *Полис имовине*, Бг 2009; драме: *Пред олегалом*, 1986; *Пейелуја* 1989; *Бели ујао*, 1998; *Говје*, 2001; *Снежна бајка*, 2004; *Бели ујао*, 2009.

ЛИТЕРАТУРА: С. Ђорђић, „Предност даровитости“, *КН*, 1995, 918; В. Павковић, *Криички шекстиови*, 1997; Т. Панчић, „Смрт и грумен љубави“, *Време*, 2017, 1360; М. Пантић, „Замена места“, *Повеља*, 2017, 3.

ДИМИЋ, Јован, ветеринар, универзитетски професор (Плавшинци код Копривнице, Хрватска, 17. I 1904 – Београд,

11. IX 1985). Дипломирао (1928) и докторирао (1929) на Ветеринарском факултету у Загребу. После дипломирања изабран за асистента на Клиници за хирургију, офталмологију и онихологију на истом факултету. Био на специјализацији из ветеринарске хирургије на хируршким клиникама ВФ у Бечу и Берлину (1935) и Високој ветеринарској школи у Алфору (1938). Од 1932. до 1937. радио као срески ветеринар у Иригу и Бачкој Паланци. Почетком 1939. изабран за хонорарног наставника Хирургије и управника новосноване Клинике за хирургију, офталмологију и онихологију на ВФ у Београду. После кратког боравка у заробљеништву 1941, вратио се у Београд и радио на Хируршкој клиници ВФ. Био шеф Катедре од оснивања до 1974. и декан ВФ 1951–1953. За редовног професора изабран 1949. Држао предавања по позиву на ветеринарским факултетима у Картуму, Брну, Бечу, Берлину и ХанOVERу. За почасног грађанина града ХанOVERа проглашен 1939. У сарадњи са Ј. Глигоријевићем написао уџбеник *Основи офталмолошке дијагностике домаћих животиња* (Бг 1962). Први је у тадашњој Југославији написао уџбеник *Патологија и терапија оболења очију домаћих животиња* (Бг 1971). Највећи део научне активности Д. везан је за област офталмологије и локомоторни систем домаћих животиња.

ДЕЛА: „Beitrag zur Therapie der periodischen Ophthalmie bei Pferden durch das Injizieren von Antibiotika in die vordere Augenkammer“, *Veterinär Medizinische Nachrichten*, 1957, 1; „Ophthalmie périodique du cheval et leptospirose“, *Sciences vétérinaires de Lyon*, 1963, 2; „Zur Behandlung der Bindehaut und Hornhauterkrankungen beim Hunde“, *Die Kleintierpraxis*, 1967, 12.

ЛИТЕРАТУРА: *Библиографија Ветеринарског факултета у Београду 1936–1976*, Бг 1979; *Знаменити личности ветеринарске медицине Србије*, 1, Бг 2009.

М. Ж. Балтић

ДИМИЋ, Љубодраг, историчар, универзитетски професор (Земун, 20. II 1956). Студије историје завршио је 1980. на Филозофском факултету у Београду, а постдипломске 1985, одбранивши магистарски рад и објавивши књигу *Антијрој култура. Антијројовска фаза културне историје у Србији 1945–1952* (Бг 1988); у њој је приказао организацију културне политике, установе и људе који су је спроводили, као и отпор оних који се нису мирли са негацијом суштине науке и уметности. Године 1993. одбранио је докторску дисертацију, а у књизи *Културна историја у Краљевини Југославији 1918–1941, I–III* (Бг 1996–1997) тумачио је социјално-економску основу југословенског друштва, институционалне основе културне политике, просветне прилике, сукоб Римокатоличке секције и државе, положај националних

Љубодраг Димић
(Библиотека САНУ)

мањина, стране културне утицаје 1981. до 1985. био је асистент-припадник у Институту за историју радничког крета Србије (данас Институт за историју Србије). За асистента на Катедри за историју Југославије ФФ у Београду изабран је 1985, а за редовног професора 2002. Дописни члан САНУ постао је 2012, а редовни 2018. Предавао је предмете Историја Југославије, Југословенска држава, друштво и култура, Култура историје Југославије, Југославија и Хладног рата. Учествовао је на више научних скупова. На позив Центра за историју Хладног рата Лондонске школе економије и политичких наука боравио је у Великој Британији академске 2006/07. Држао је кратки курс из историје Југославије и историје дентима Историјског факултета Уралског државног универзитета у Екатеринбургу 2014. боравио у Кини. Сарађивао је са колегама из многих научних институција и био ангажован на више домаћих међународних пројеката.

Научна и стручна интересовања Д. усредсређена су ка изучавању историје српског народа и југословенске државе, посебно односа између политике и културе, историје друштва, односа државе и верских заједница, мањинског питања, делатности интелигенције, међународних односа историје институција, историје историографије, страних културних и политичких утицаја. Осим поменутих књига, имао је и друге његове монографије. У књизи *Срби и Југославија – историја, друштво и историја. Поилед са краја века* (Бг 1999) анализирао је кључне чиниоце политичког, економског и друштвеног развоја српског народа у XX в. Истом тематском кругу припада монографија *Србија у Југославији. Историја српске државности, III* (Н. С. 2001) у којој је приказао елементе српске државности у хетерогеној заједници народа која је пролазила кроз развој чита историјска и политичка раздобља.

СРПСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

Издавачи

МАТИЦА СРПСКА, Нови Сад
СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ, Београд
ЗАВОД ЗА УЏБЕНИКЕ, Београд

За издаваче

Проф. др Драган Станић
Академик Владимир Костић
Др Милорад Марјановић

Лекџори

Милена Миловић, Вера Василић

Корекџор

Вера Василић

Компјутерски слој

Редакција Српске енциклопедије

Припрема за штампу

Александар Прибићевић

Технички уредник

Вукица Туцаков

Штампа

Бирограф, Земун

Тираж 4.000

ISBN 978-86-7946-382-1

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

0/9(497.11)(031.038)

СРПСКА енциклопедија. Том 3. Књ. 2, Демократија - Ђуша /
[уређивачки одбор Драган Станић ... и др.]. - Нови Сад : Матица
српска ; Београд : Српска академија наука и уметности : Завод
за уџбенике, 2021 (Земун : Бирограф). - 976 стр. : илустр. ; 30 cm

Текст штампан тростубачно. - Тираж 4.000.

ISBN 978-86-7946-382-1

а) Србија -- Енциклопедије б) Енциклопедије, националне

COBISS.SR-ID 56635401

К.Б. 34924

8 600262 060723